

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094870944/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

misfostre og blegstøtge maddiker, brunstige marekatte – – Alt, hvad er lavpandet, tykojet og bredmundet, plåfodet, bøstet, slimet og figtig-klamt: det er bare tanker, du ser, som kravler, vælter og mudrer – sjæle-utøj. Der er fantasiens syge dyr, kamaleonen, der skinner som guld og sølv og som purpur, men det gyldne er dynd, sølvet er skimmel, og purporet er rød-riddent trøske, og at ta den er som at gribe en død mands hånd.

Jeg: Nu vil jeg ikke være mer iblandt jer, nu har jeg flet nok af kendskab og af væmmelse. Farvel! nu vil jeg højt til væn og hente anden luft; her er den mig for riddet og for krydret i længden. Men jeg er glad, at jeg har set, hvad det er tilhadt mennesker at se. Nu skal jeg videre og byder jer farvel.

Min fætre: Farvel! Du kommer nok igen, førend du aner det. Ti ve den, der en gang har set til bunds i vanvid! Den vare sig vel, der har fatet, hvad dyr der bor i mennesket, siden hans guddommelige ånd vagnede og søgte at fordrive dyret!

Farvel, rejs bort! Nu har du set dybden; drag opad, men hold måde med at gå i højden. Ti deroppe som hemedet ligger vanvid og holder vagt ved grænsen, for at ikke den dristige ånd ubiødret skal slippe over i det land, som ikke er bestemt for mennesker. Og den, der slipper over, af ham kræver grænsevagten hele hans fornuft; det er den told, som er lagt på visdommen. Og når den er betalt, så kan I forske frit, efter alt, hvad I vil, og hvor I vill!

Det svimlede for mig under deres latter, men så kom solen frem og gænnede den skumle angst ud af min sjæl. Og under solen voksede igen mit mod og min begejstring. Latet skal skræmme mig, så længe jeg har solen med mig!

